

nje-štajerskih šolah toliko v slovenskem jeziku podučevalo, kakor v celjski okoličanski dekliški šoli, odklenkati bi morale sčasoma grdej nemškutariji in oholej ošabnosti po naših kmetih in trgih! Dan skušnje nam je na dalje pokazal, kako neumno je bilo blebetanje nekterih obrekovalcev, češ: v tej nunskej šoli se dekleta druga ne učijo, nego le da pojejo, molijo in napravljajo fina priročna dela! Kedar so se pa neki tako izvrstno izurile v drugih predmetih, kterih se morajo učiti po učenem načrtu, veljavnem za celo Štajersko? Še več drugih potuhnjenih lažnjivcev zoper to šolo bi mi trebalo zavrniti; toda za zdaj molčim, ker upam, da jih utegne vendar še pamet srečati!

Volika dobrota za siromašne in od Celja bolj oddaljene učenke bila je tudi ta, da so dobivale o poldne tople hrane pri šolskih sestrah. Nad 40 deklic se je navadno nahranilo ob dnevih, ob kterih so morale čakati popoldauskega poduka. Naloga našega katoliškega društva je zdaj ta, da se 2razredna šola ne le ohrani, temveč utrdi in razširi. Treba bi bilo, že prihodnje šolsko leto ustanoviti tretji šolski razred! Toda v zdajšnji šolski hiši je to jako težavno. Daj Bog, da se našim šolskim sestram pozida kmalu toliko potrebno šolsko poslopje! V njem se lahko ustanovi posebni dekliški zavod, kakoršnega imajo šolske sestre v Mariboru in pri sv. Petru pod Mariborom, uršulinarice v Ljubljani in Škoflji Loki itd. Kedar imamo lastno hišo, bi zamogli šolskim sestram v odgojo izročevati tudi ubožne in zemarjene sirotice iz našega mesta, iz celjske bližnje in daljne okolice! Deklice, ktere se drugače popolnoma zanemarijo, bi se krščanski izrejale in bi se v okom prišlo grdi razposajenosti in razuzdanosti. Taka sirotišnica bi bila velika dobrota in sreča ne le za našo celjsko farno, temveč tudi za sosednje okolice. Mnoge soseske so prisiljene, zapuščene otroke izročevati dostikrat nemarnim in brezvestnim ženskam, kjer hirajo na duši in na telesi; in za to „oskrbljevanje“ morajo še plačevati. Bi-li ne bilo dobro, če bi imeli v Celji sirotišnico pod vodstvom šolskih sester, kamor bi soseske z lahko in mirno vestjo pošiljale zapuščene sirotice?! Tu bi se skrbelo, da se izgejijo v pridne in bogaboječe dekle. Prosim toraj, podpirajte, kolikor mogoče naše „katoliško podporno društvo“, ktero ima skrbeti za krščansko izrejo naše dekliške mladeži, sčasoma pa ustanoviti sirotišnico za dekleta. Poglejmo na katoličane po Francozkem in v Belgiji. Kakor hitro zatere francoska vlada v enem kraju katoliško šolo, že se pripravi, če tudi z groznimi stroški, na drugem primerno stanovanje za katoliške učitelje in učence! In mi bi ne zmogli te malenkosti?!

Konečno izrekamo najprisrčnejšo zahvalo vsem blagim dobrotnikom in udom našega katoliškega društva, kterih imena in doneske naj bla-

govoli objavljati „Slov. Gospodar“. Bodite nam mili in zvesti tudi v prihodnje; prizadevajte si, nabirati nam še več udov; bodite prepričani, da podpirate dobro stvar, če pomagate k temu, da se zopet utrdi krščansko življenje po slovenskih družinah! Najtù sledijo imena blagih dobrotnikov in sicer ustanovnikov „kat. podp. društva“: 1. Preč. gosp. Anton Vrečko, opat celjski, darovali so 50 fl. 2. Preč. gosp. Franc Kosar, korar v Mariboru darovali so 40 fl. 3. Č. g. Jožef Sorglehner, župnik 40 fl. 4. Preč. g. Franc Ogradi, dub. svetovalec, špiritual 40 fl. 5. Neimenovan v Celji 50 fl. 6. Č. g. P. Donat Schuster, duhovnik v kapuc. samostanu v Celji, 40 fl. 7. G. Valent. Zupanec, občinski odbornik na Zgornji Hudi in v celjski okolici je daroval 200 fl. 8. G. Jernej Zupanc, posestnik 40 fl. 9. Marija Zupanc 55 fl. 10. Urša Zupanc 40 fl. 11. Marija Ribež 50 fl. 12. Preč. gosp. Ivan Krušič, profesor daroval od podpisanih 60 fl., 10 fl. 13. Čast. gosp. Anton Slander, vikar je daroval od podpisanih 40 fl. 10. 14. Čast. gosp. Jurij Bezenšek, župnik od podpisanih 40 fl. daroval je 10 fl. 15. Jožef Žičkar, kaplan daroval 40 fl., Ustanovnine je torej vplačane 723 gl.

Ustanovniki, kteri vplačajo društvu vsaj 40 fl. ostanejo našemu društvu udje, dokler društvu obstoji. Ustanovnina mora biti podlaga našemu društvu, ktera se ne bo načejala brez dovoljenja občnega zbora in ustanovnikov samih; le samo letne obresti ustanovnine se smejo za društvene potrebe rabiti. Imenik letnih udov objavimo prihodnjič!

Gospodarske stvari.

M. Pomoček zoper napihovanje goveje živine.

Vzamete se dve glavici česnika, se zrežete in v jednom litru mleka skuhate. Vse se potem zlije v lonec, z desko pokrije in v hlevu na primernem kraju brani. Kolikor starejša tekočina postane, toliko boljše in krepkejše je to zdravilo, vsled tega, da se skisa. Ko se govedo napihne, se mu $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ litra te tekočine vlije in vsako $\frac{1}{4}$ ali $\frac{1}{2}$ uro vlivanje ponovi, dokler živinčetu boljše ne postane. Takim živinčutom, ki slabo prebavljajo in vsled tega se tudi rada in večkrat napihnejo, se sme nekoliko dni zaporedoma po jeden ali tudi po dvakrat od tega zdravila dati. V Algavu, kjer živinoreja prospeva, se to priprosto, lahko sredstvo zoper napihovanje pogosto rabi in, kakor se pravi, z najboljšim uspehom.

M. Žajfnica dobro gnojilo. Žajfnica, to je voda, iz ktere se je perilo izpralo, je izvrstno gnojilo sadnim drevesom, travnikom, trsu itd. Škropljenje dreves s tako vodo pokonča ves mrčes, kakoršen se na takih drevesih nabaja in obvaruje trs grozdne bolezni. Za sočivje je žajfnica primerno z gnojnico pomešana izvrstno, močno gnojilo.

Letina bo v Avstriji vsakako med slabe všteta. Posebno osupnilo je poročilo iz Ogerskega, kder pšenica, rž, ječmen nenavadno slabo in malo zrnja daje, oves je nekoliko boljši, sploh pravoč je, da bo Ogerska zrnja imela prodati za polovico manj od lani, na koruzo, krompir in ajdo pa suša pritiska. Vina bo tudi manjše, vendar boljše, kakor je bilo lansko, če še september lep ostane. Vino in zrnje je v ceni malo nategnilo; vendar preveč na to ni gledati, ker je letina v Rumuniji, na Ruskem pa tudi na Nemškem dobra, Angleži in Francozi pa so začeli iz Amerike neznanu veliko zrnja privvažati.

Sejmovi na Štajerskem. 17. avg. sv. Jakob v Kostrivnici; 18. avg. Jarenina, Pilštanj, Rottenberg pri Devici Mariji v puščavi, Črmožišče.

Sejmovi na Koroškem. 21. avg. Bleiberg; 24. avg. Labod, Kotiče, Freže; 25. avg. Črna; 28. avg. sv. Andraž.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (Strelno in kegeljsko društvo) je tukajšnjim prebivalcem precej časa delalo mnogo zabave in veselja, a sedaj je skoraj popolnem zaspalo. Kaj pa je uzrok temu spanju? Zakaj je društveno kegljišče zapuščeno? Največ je k temu pripomogel nek tukajšnji gospod, ki hoče vse na tihem zatreti, kar je narodnega in zbacniti vse, kar se ž njegovo modrostjo ne strinja in njegovemu komandiranju ne podvrže. Pretekla leta bilo je vse drugače. Na kegljišču se je poleti vsaki den sešlo lepo število gospodov in tako več prostih ur prijateljsko preživelo. To pa zato, ker je ravnateljstvo v narodnih rokah bilo in se v najlepšem redu ohranjevalo. Uže lanskega leta so prej omenjeni gospod „fortschrittler“ in njegovi kompanjoni čisto izostali iz društva, rekši, da oni bi uže zahajali, ako bi se slovenski ne govorilo, ker slovenščina jim je trn v peti. G. blagajnika smo zgubili lansko jesen in mesto njega bil je voljen začasno g. Č. strojar, ki je še precej značajan človek. Ko je bila letos nova volitev, ktere se je pa pičlo število udov udeležilo, bil je bivši začasni blagajnik potrjen, in ker je dotakratni kegljiščni vodja odstopil, je bil prej omenjeni „fortschrittler“ s 3 glasi za vodjo izvoljen. Uže drugi den potem je prišel njegov adjutant ali prav za prav „penzionirani kaseninspektor“ na kegljišče in rekel: „Heuer wird da lustig zugehen, der Herr Director wird jetzt schon mustern“. Res prva „mustringa“ je bila, da je 217 fl. 37 kr. društvenega premoženja, ktero je bilo v posojilnici vloženo, dal po g. blagajniku potegniti ter potem 200 fl. v tukajšnjo hranilnico vložiti. Stoji li tukajšnja okrajna posojilnica, ktera je v rokah izvrstnega in izglednega ravnateljstva, na slabih nogah? Ima li posojilnica samo pri razposojevanju denarja zaupanje! Daje li hranilnica vekše obresti?

Kdo je dal gospodu „kegelbahndirektorju“ to pravico in koliko je on pripomogel k temu društvenemu premoženju, ki zdaj tak ž njim ravna? Zakaj ga od istega časa ni več na kegljišče? Morebiti se boji, da bi ga kateri društvenik po slovenski nagovoril in vprašal, zakaj tako z društvenim premoženjem ravna? Pač bi bilo „kegelbahndirektorju“ svetovati, da skoraj v penziji se poda, ker drugače ga utegnejo društveniki izbacniti. H koncu naj bode še omenjeno, da imenovani g. „kegelbahndirektor“ tudi slovenskih pesem slišati ne more, in to se tako po sebi razume, „Wer wird denn dieses windische Heulen zuhören? Če pride na večer domu zmarnan od prevelikega dela, ali pa iz lova, kjer mora siromaček včas po celi den okoli hoditi, tedaj mu še na nekem javnem kraju blizu njegovega stanovanja gostje, ki večkrat radi kako pošteno lepo slovensko pesmico zapojejo, miru ne dajo, da bi se siromaček eno malo počivil. To je že „Skandal“ in pa „Ruhestörung“. Ako pa on na nekem drugem, sicer tudi javnem kraju, s svojimi kompanji (kterih pa je zdaj jako pičlo število) in pa svojim adjutantom in penzioniranim „kaseninspektorjem“ Bog vé kako dolgo „jodla“, to pa je „wohlthuend für das Ohr, da drauf kann man leicht schlafen.“ Veste Vi gospod Frice, če bi se Vi le nekaj poboljšali pa pamet bolj „nčali“ in pa „gvant šparali“, te bi Vas vsi radi imeli!!!

A—r—.

Iz Velenja. (Gasilno društvo.) Marsikateri kraj je na Štajerskem, ki se ne more z Velenjem ponašati. Tukaj je sedež okrajnega zastopa, občinskega predstojnika, je pošta, 3razredna ljudska šola, raznovrstne prodajalnice, ki zadostujejo vsem potrebam tukaj bivajočega ljudstva, enega pa je vendar le do sedaj živo pomanjkovalo: gasilnega društva. Slednje leto je v tej dolini večkrat požar, in kako težko je gasiti, če prav veliko ljudi skupaj prihruje, ker še v zmešnjavi navadno eden drugega ne razumejo! Temu se zdaj pride v okom. Namreč naši gospodje tržani so osnovali društvo prostovoljnih gasilcev, koje je preteklo soboto uže svoj odbor volilo, ki bode imel nalog štature napraviti ter visoki vladi v potrjenje predložiti. Vpisanih je uže nad 70 udov. Za to hvalevredno začetje gre posebna hvala tukajšnjemu gospodu zdravniku, ki si toliko prizadeva. S tem naj mi bo dovoljeno tudi bližnje sosede opozoriti, da se tega društva blagovolé v obilnem številu udeležiti in mu kakor udje pristopiti. Korist je nedvomljiva. Prihodnji shod bode v nedeljo v Velenju v gosp. Rakovih dvoranah po poldanski službi božji.

Iz Doberne. (Budejevski škof) prevzviš. gosp. dr. Janez Valerijan Jirzik prišli so iz Českega v Dobernske toplice zdravja krepit; 82letni častitljivi starček so letos 4 tedne neprenehoma po svoji škofiji popotovali, svoje ovčiče obiskovali, in vernim sv. birmo delili. Dokaz njihove posebne apostolske gorečnosti so trije cerkveni zbori, ktere